

POSLEDNÍ HODINA

„Vy, bratři, ale nejste ve tmě, aby vás ten den překvapil jako zloděj.“ (1. Tes 5,4)

Z Bible lze zjistit zajímavou, pro někoho určitě až šokující skutečnost, že poslední hodina tohoto světa už skončila. Je za námi. Ukážeme si dále, že od roku 1991 žijeme v nadstaveném čase. *„Nemeškát Pán s naplněním slibů, ... ale shovívá nám, nechtě, aby kteří zahynuli, ale všickni ku pokání se obrátili.“* (2. Petr 3,9) Jak dlouho nám bude Bůh shovívát nevíme, ale zřejmě už méně, než další celou hodinu. Hodina v prorockém přepočtu *„jeden den jako tisíc let“* (2. Petr 3,7-9) trvá 42 let (viz dále). Z toho plyne, že rok 2033 se už asi psát nebude! Říkám „asi“, protože v Bibli předpověděná poslední hodina skončila v roce 1991 a pozdější konkrétní časový údaj nám není zjeven. Nyní už záleží jen na Boží milosti, jak bude Jeho shovívavost velká. Z hlediska lidské logiky by už neměl svět trvat další celou hodinu, protože pak by předpověděná poslední hodina nebyla opravdu poslední. Naštěstí Boží milost není poplatná lidské logice. Proto „asi“ 2033, neboli plus/mínus Boží milost.

Dále si ukážeme, jak Bible určila poslední hodinu světa, končící v roce 1991. Níže uvedená úvaha není oficiálním výkladem žádné církve. Nejsem studovaný teolog. Apoštolové taky nebyli, na rozdíl od zákoníků a farizeů ☺. Třeba se mýlím, ale mohu mít svůj názor a nabídnout ho k posouzení tomu, kdo bude mít zájem. Jeden kazatel a přítel, kterého si vážím, mi napsal: „Není třeba bát se vykládat nenaplněná proroctví - i nově - jen je třeba bát se toho, abychom na svých výkladech nelpěli tak, že pokud se věci stanou jinak, zavrhl bychom pravdu (na úkor svého výkladu)“.

Rozhodně mi nikdo nevěřte bez osobního studia Bible a stálé modlitby o moudrost a vedení Duchem svatým.

„Všeho zkuste; což dobrého jest, toho se držte.“ (1. Tes 5,21)

Dva klíče

Víme, že časový interval jedné hodiny má v proroctví jinou délku, než je běžná v našem reálném životě. V Bibli nacházíme dva klíče k určení skutečné délky časových údajů.

1) *„Podle počtu dnů, v nichž jste dělali průzkum země, poneseť své viny. Za každý den jeden rok, za čtyřicet dnů čtyřicet let. Tak pocítíte mou nevoli. ... Když je pak vyplníš, budeš ležeti na pravém boku podruhé, a poneseš nepravost domu Judova čtyřiceti dnů. Den za rok, den za rok dávám tobě.“* (4. M 14,34; Ez 4,6)

2) *„Ta pak nebesa, kteráž nyní jsou, i země, týmž slovem odložena jsou a zachována k ohni, ke dni soudu a zatracení bezbožných lidí. Ale tato jedna věc nebudí před vámi skryta, nejmilejší, že jeden den u Pána jest jako tisíc let, a tisíc let jako jeden den. Nemeškát Pán s naplněním slibů, (jakož někteří za to mají, že obmeškává,) ale shovívá nám, nechtě, aby kteří zahynuli, ale všickni ku pokání se obrátili.“* (2. Pt 3,7-9)

Běžně používáme ten první klíč „den za rok“. Je zvláštní, že se zuby nehty bráníme v odůvodněných případech použití druhého klíče „jeden den jako tisíc let“.

V průběhu lidské historie platí v Bibli prorocký klíč **1 den u proroka rovná se 1 rok v historii**. Jen s použitím tohoto časového klíče se přesně naplnila biblická prorocství ohledně významných událostí, o kterých dnes můžeme číst v historických pramenech.

Naproti tomu klíč „**1 den u Pána jest jako 1000 let**“ zastřešuje celou historii lidstva po pádu do hříchu. Je použit jen v souvislosti s Božím svrchovaným a lidmi neovlivnitelným rozhodnutím o ukončení historie lidstva v podmínkách hříchu (2. Pt 3,7-9; 1. J 2,18). Jak jsme četli u Petra výše, je použit v souvislosti s celkovým trváním nebes a země, ne jen nějaké jednotlivé časové události na zemi. A stejně tak je použit i v souvislosti s trváním poslední hodiny tohoto celého světa. Ne poslední hodiny některé z mnoha historických etap, světových říší, kde spolehlivě funguje klíč „den za rok“, ale poslední hodiny Bohem určeného celkového času pro svět v podmínkách hříchu.

Bůh tvořil život na naší zemi šest dnů a sedmý den odpočinul. Týden uzavřený sobotou se tak stal **Bohem daným časovým intervalem**, který se od stvoření stále opakuje. V Božím kalendáři však probíhá ještě týden v měřítku 1 den jako 1000 let. Jako týden má šest dnů pracovních a jeden den odpočinku, tak v tom Božím měřítku již od stvoření uběhlo „6 dnů“ neboli 6000 let v podmínkách hříchu, podmínkách únavné práce v bolesti a utrpení pod vládou satana. Duch prorocký říká, že „*satan po šest tisíc let usiloval o to, aby zemi dobyl*“ (AH 539.3 – k Duchu prorockému více na konci dispozice). Před námi je sedmý "den" neboli 1000 let „**pravého sobotního odpočinku**“ (**Žd 4,9**) v nebi, kde se vykoupení lidé zúčastní Božího soudu nad těmi, kteří svou svobodnou volbou odmítli věčný život. Tím se uzavře **biblický „týden“ v Božím kalendáři**. V následujícím "týdnu" se pak pro spasené otevře Boží věčnost k životu na obnovené zemi.

Pokud tedy věříme a hlásáme, že žijeme v závěru doby konce, pak tím uznáváme platnost tohoto „tisíciletého klíče“, protože podle Bible uběhlo šest tisíc let od pádu do hříchu. Také věříme, že těsně před námi je sedmé tisíciletí, milénium, v Božím kalendáři sedmý den týdne.

Poslední hodina

Jak si ukážeme dál, můžeme z Bible dokonce vědět, že v roce 1991 už uplynula poslední hodina, takže do návratu Krista zbývá méně než další celá hodina v Božím měřítku „1 den jako 1000 let“. Z toho potom vyplývá, že sice neznáme datum Kristova návratu, ale bude to zřejmě někdy před rokem 2033. (*Jistě, je zde to „asi“ – viz výše v úvodu*)

„Drazí, je tu poslední hodina. Slyšeli jste, že přijde Antikrist? Ted' se objevila spousta antikristů, a tak víme, že je poslední hodina... Kdo jiný je lhář než ten, kdo popírá, že Ježíš je Mesiáš? To je ten antikrist, který zapírá Otce i Syna.“ (1. J 2,18.22 B21)

Je to jediné místo v Bibli, kde je jasná a jednoznačná informace o poslední hodině pro tento svět. Během celé historie lidstva a křesťanství nebylo možné tuto hodinu určit, dokud se v době konce nenaplnila předpověď výskytu „*spousty antikristů*“ před našima očima.

Spousta antikristů

Četli jsme, že poslední hodinu poznáme podle výskytu „*spousty antikristů*“. (1. J 2,18.22)
Původní řecké slovo "antikrist" má dva významy. "Falešný Kristus" (napodobenina či náhražka Krista), nebo "odpůrce Krista" (popíratel Krista, proti Kristu, ateista). Nový biblický slovník se pod heslem "antikrist" přiklání spíše k druhému významu - odpůrce Krista".

Skutečnost, že většina proroctví pro poslední dobu varuje před antikristem typu „falešný Kristus“, nevylučuje možnost i proroctví ohledně antikrista typu „popíratel Krista“, čili ateista. Samo Boží slovo v uvedeném verši (1. J 2,22), v souvislosti s poslední hodinou, umožňuje jako správný výklad slova „antikrist“ použít význam **ateista**, protože je definován jako ten, který „*zapírá Otce i Syna*“.

Poslední hodinu tohoto světa máme tedy poznat podle výskytu mnoha ateistů.
Může být výraznější naplnění této předpovědi než v bývalém – 42 let (1 hodinu) trvajícím - **východním socialistickém bloku**, kde jednotlivé členské státy měli **ateismus zakotven ve svých Ústavách?**

Jistě – vždy existovali ateisté. Byli to však neorganizovaní jednotlivci, kteří odmítali víru v Boha a Ježíše Krista. Je zřejmé, že tyto jednotlivé výskyty nemají souvislost s proroctvím o **spoustě** ateistů v poslední hodině. Je to stejné jako s ostatními znameními 2. příchodu Krista. Vždycky byly války, zemětřesení, hladu a mory, ale nikdy v takové míře a současně, jako nyní, v době konce podle Bible. Podobně - vždycky byli ateisté, ale nikdy celosvětově organizovaní s ateismem zakotveným ve svých státních ústavách. To až ve východním socialistickém bloku.

Ateistická šelma z propasti

V Bibli čteme o třech projevech satanské moci skrze šelmu: šelmu z moře, šelmu ze země a šelmu z propasti. A právě **šelma z propasti představuje ateistickou moc**. Při svém „výstupu z propasti“ se tato šelma krátce představila ve Francouzské revoluci, aby pak později svou moc plně rozvinula ve Východním ateistickém bloku, v letech 1949 – 1991.

V proroctví knihy Zjevení nacházíme předpověď obou těchto projevů ateistické „*šelmy z propasti*“:

(Zj 11,7) **Ateistická Francie** (1793-1797) v období Velké francouzské revoluce a
(Zj 17,8) **Světový ateistický blok** (1949-1991) zvaný též východní, socialistický, komunistický.

Ateistická Francie

První naplnění, nebo spíše předobraz naplnění proroctví o spoustě ateistů, bylo ve Francii v letech 1793-1797, v době **Francouzské revoluce**: „*Francie vystupuje v dějinách světa jako jediný stát, který výnosem svého Ústavodárného shromáždění prohlásil, že Bůh není.*“ (Blackwood's Magazine, listopad 1870)

Tento první výskyt „spousty antikristů“, trvající tři a půl roku, byl předpovězen v proroctví 11. kapitoly Zjevení. Poprvé se zde v Bibli vyskytuje ateistická „šelma vystupující z propasti“.

„Až ale dokončí své svědectví, ona šelma vystupující z propasti proti nim povede válku, zvítězí nad nimi a zabije je.“ (Zj. 11,7)

Cituji z knihy [Velký spor věků](#):

*"Období, ve kterém oba svědkové prorokovali oblečení do smutečního šatu (Zj 11,3), skončilo v roce 1798. Když se blížil konec jejich skrytého působení, rozpoutala proti nim válku mocnost, znázorněná v Písmu jako 'dravá šelma', která vystoupila z propasti. V mnoha evropských zemích řídil satan prostřednictvím papežství po celá staletí státní i církevní vládu. **Zde se však satanská moc projevuje novým způsobem....** '...Francie vystupuje v dějinách světa jako jediný stát, který výnosem svého Ústavodárného shromáždění prohlásil, že Bůh není...' (Blackwood's Magazine, listopad 1870) ... 'Šelma vystupující z propasti povede válku proti nim (Starému a Novému zákonu - viz Zj 11,7), a zvítězí nad nimi...' **Ateistická moc**, která vládla ve Francii za revoluce a za hrůzovlády, se opovážila vést proti Bohu a Božímu slovu válku, jakou svět nikdy před tím neviděl. Národní shromáždění zrušilo uctívání Boha..."* (E.G.Whiteová, Velký spor věků, str. 144-147) (zvýrazněno dodatečně)

První projev šelmy vystupující z propasti, krátké období ateistické Francie, byl předobrazem jejího totálního vystoupení ve světovém ateistickém bloku.

Světový ateistický blok

Druhý, hlavní projev této šelmy ateismu, zaznamenala historie jako Východní socialistický blok. Ten byl předpovězen v biblickém proroctví ve Zjevení 17. kapitole, kde je určena i doba jeho trvání na „**jednu hodinu spolu s šelmou**“ (Zj.17,12 CSP). Při použití Božího časového klíče „1 den jako 1000 let“ je **1 hodina jako 42 let**. A přesně tak dlouho trvalo toto světové ateistické společenství, ekonomicky spojené v RVHP a mocensky ve Varšavské smlouvě. Říkalo se mu východní, komunistický, nebo socialistický blok. Propagoval ateismus a evoluční teorii a říkali tomu pyšně „vědecký světový názor“. Jeho existenci i čas trvání jeho moci předpovědělo proroctví 17. kapitoly knihy Zjevení, jako projev **ateistické šelmy z propasti**.

Proroctví zde určuje jednu hodinu moci ateistické šelmy a na jiném místě (1. J 2,18.22) nás informuje, že **hodina moci spousty ateistů bude poslední hodinou tohoto světa**. Jen díky Božímu shovívání jsme zde ještě o pár „minut“ déle.

Podívejme se nyní trochu podrobněji na uvedenou 17. kapitolu Zjevení. Připomeňme si nejdříve stručně význam některých symbolů, uvedených v tomto proroctví.

Světový ateistický blok ve Zjevení 17

„Anděl mě odvedl ve vytržení ducha na poušť.“ (Zj 17,3) - důležitá informace pro rozluštění hádanky, která v 17. kapitole Zjevení bude následovat. Jan byl časově přenesen do takového místa či okamžiku "pouště" (časového období 1260 let), kde jediné byl pravdivý výrok o spatřené šelmě, že "byla, není a ještě bude" (v. 8). Jak uvidíme dále, bylo jen jediné takové místo na časové ose. Bylo to v závěru období Velké francouzské revoluce, po zrušení zákazu náboženství v roce 1797 a před zajetím papeže v roce 1798 (viz graf níže).

„Ta dravá šelma, kterou jsi viděl, byla a není; vystoupí ještě z propasti, ale půjde do záhuby. A užasnou ti obyvatelé země, jejichž jméno není od založení světa zapsáno v knize života, až uvidí, že ta dravá šelma byla a není, a zase bude.“ (Zj 17,8)

Byla a není - během Francouzské revoluce, **ve chvíli prorokova časového umístění** na poušti (viz graf), a **zase bude** – z pohledu tohoto proroka v budoucnosti. Teprve pro nás v 21. století jsou tyto oba výstupy ateistické šelmy již historicky potvrzeny.

Připomeňme si nejdříve stručně význam některých symbolů, uvedených v tomto proroctví, i když vím, že pro znalce Bible to nebude nic nového.

„Tu jsem spatřil ženu sedící na dravé šelmě nachové barvy, plné rouhavých jmen, o sedmi hlavách a deseti rozích.“ (Zj 17,3b)

"Šelma" - často se s ní v Bibli setkáváme (Daniel 7, Zjevení 11,13, 17, aj.). Šelma představuje nástroj satana v podobě politického mocenského systému, proklamovaného člověkem či skupinou lidí. Vždycky slouží k ovládnutí lidí. Ve svých důsledcích vede lidi pryč od Boha, resp. proti Bohu.

Kniha Zjevení zmiňuje tři rozdílné formace či projevy šelmy:

Šelma z propasti (Zj.11,7 a Zj.17,8) – ateistická Francie a východní ateistický blok

Šelma z moře (Zj.13,1) - nábožensko-politická instituce papežství

Šelma ze země (Zj.13,11) Spojené státy americké (více k tomu viz níže odkaz na kurz Bible)

plus k tomu ještě

Obraz či **socha šelmy** (Zj.13,14-18) - v hodně blízké budoucnosti očekávaný nábožensko-politický systém v USA (později celosvětový). Po vzoru středověkého papežství dojde ke spojení církevní a světské moci a k ovládnutí svědomí lidí. Dnes již můžeme vidět naplňování tohoto proroctví v narůstajícím tlaku na **zavedení nedělního zákona**. Vynucováním svčení papežské neděle na místo Boží (biblické) soboty, vydáním nedělního zákona po vzoru středověkého papežství (7. března roku 321), bude tento systém vzdávat hold papežství ("klanět se šelmě").

"Obraz šelmy představuje onu formu odpadlého protestantismu, která vznikne, až budou protestantské církve hledat k prosazování své věrouky pomoc státu." (E.G.Whiteová, [Velký spor věků](#), kap. 25, str.236)

Šelma **ve své nezastřené formě** je otevřená proti-božská moc - tedy **ateismus**. Bible ji nazývá "Šelma z propasti". Odvádí lidi od jediné možnosti záchrany v Kristu. To je pravá podstata šelmy, základní substrát, ze kterého potom vyrůstají rohy a hlavy, představující různé formy ovládnutí národů.

"**Hlava**" - je symbol řízení, plánování, diplomacie, rozhodování. Šelma se v historii skrývala pod pláštěm různých politických, sociálních, náboženských a jiných systémů. Je-li odmaskována, projevuje se jako ateismus. Naopak, je-li nejvíce rafinovaná, vydává se za Boží církev (nábožensko-politický systém), která však neposlušností Boží vůle (Božího slova v Bibli), svým tmářstvím či fanatismem odrazuje lidi od hledání Pravdy, od Krista.

"**Rohy**" - jsou symbolem moci a síly, symbolem útočného nástroje. Roh může tedy představovat nástroj moci šelmy, organizaci, stát. Je však bez možnosti rozhodovat jinak, než chce šelma, neboť je součástí jejího těla - není to hlava.

"**Drak**" – je symbolem satana (Zj 12,9) - stojí v pozadí šelmy, ať už se právě projevuje pod kteroukoliv hlavou. Dodává jí moc a "tahá za provázky". Je to "šedá eminence" v pozadí.

Šelma vystupující z propasti

"Ale anděl mi řekl: 'Čemu se divíš? Já ti odhalím tajemství té ženy i té sedmihlavé a desetirohé šelmy, která ji nese. Ta dravá šelma, kterou jsi viděl, byla a není; vystoupí ještě z propasti, ale půjde do záhuby. A užasnou ti obyvatelé země, jejichž jméno není od založení světa zapsáno v knize života, až uvidí, že ta dravá šelma byla a není, a zase bude. Ať pochopí ten, komu je dána moudrost. Sedm hlav je sedm pahorků, na nichž ta žena sedí, a také sedm králů: pět jich padlo, jeden kraluje, jeden ještě nepřišel. Až přijde, bude smět zůstat jen nakrátko. A ta dravá šelma, která byla a není, je osmý král, a přece jeden z těch sedmi; jde však do záhuby.'" (Zj 17,7-11)

Anděl se ujímá výkladu, ale nečiní nám to snadné. Výklad je skryt ve zvláštní hádance, k jejímuž vyřešení je třeba určité znalosti biblických proroctví. To je typický přístup Božího slova k nabídce poznání pravdy. Pán Ježíš též hovořil v podobenstvích a pouze svým následovníkům je vykládal. Jde o to, že Bůh takto chrání pravdu před zneužitím povrchními čtenáři, kterým jde spíše o senzaci a vzrušení, než o poznání a respektování Boží vůle.

"Ta dravá šelma, kterou jsi viděl, byla a není; vystoupí ještě z propasti, ale půjde do záhuby." (v. 8)

Jan byl **časově** přenesen do doby „pouště“, před jejím závěrem. Byl mu ukázán pohled do nedávné minulosti, na projev odmaskované šelmy ve Francii a byl upozorněn, že se tato šelma znovu takto projeví ještě v budoucnosti. **Jan byl časově umístěn do okamžiku, kdy tato ateistická forma šelmy právě už nebyla, ale ještě bude.** Bylo to po pádu páté hlavy - ateistické Francie. (viz graf níže)

Světový ateistický blok, ekonomicky spojený v RVHP a mocensky podporován Varšavskou smlouvou, byl pro Jana - v době jeho časového umístění "na poušti" - teprve budoucností.

1. **Babylonská říše**
2. **Médsko-Perská říše**
3. **Řecká říše**
4. **Římská říše**
5. **Ateistická Francie** – prorok byl časově umístěn až do období po skončení moci ateistické šelmy ve Francii, ale ještě před „smrtelnou ránou“ papežství (dočasné ukončení jeho politické moci v roce 1798).

„JEDEN KRALUJE“

6. Nábožensko-politický systém papežství - které sice vzápětí utrhlo "smrtnou ránu", ale z té se začalo uzdravovat (Zj 13,3), svým způsobem stále trvá a sbírá sílu k závěrečnému krátkému "triumfu".

Poznámka:

Je třeba rozlišit symboly "nevěstka" a "šelma" ve vztahu k papežství. Zatím co nevěstka symbolizuje duchovní podstatu odpadlé církve (a nemusí to být tedy jen papežství), šelma (jeden ze sedmi králů) je symbol politické podstaty papežství. V roce 1798 byla politická moc katolické církvi odňata a tím ztratila svůj politický status šelmy. Stala se jen ženou, církví. V roce 1929 však získala od Mussoliniho zpět papežský stát a tím znovu splňuje kriteria pro označení jako šelma i žena. Od té doby šelma nabírá na síle, uzdravuje se ze „smrtné rány“ (Zj 13,3).

"JEDEN JEŠTĚ NEPŘIŠEL"

7. SSSR - Janův pohled se vzhledem ke svému časovému umístění obrací nyní do budoucna. Vidí sedmého krále, vznik SSSR (Sovětský svaz) v roce 1922, který nepatří pod šestou hlavu, není papežstvím řízen a ovládán. Je to nová, samostatná hlava šelmy.

DRAVÁ ŠELMA – 8. král a přece z těch sedmi

8. Východní ateistický blok

"A ta dravá šelma, která byla a není, je osmý král, a přece jeden z těch sedmi; jde však do záhuby." (v.11)

To je **ateistický východní blok** po 2. světové válce, spojený v RVHP a Varšavské smlouvě. Jednotlivé státy tohoto bloku symbolizují **rohý šelmy** – viz níže. Tak, jako se šelma kdysi projevila ve Francii, tak se nyní nezastřeně projevila v socialistickém táboru. Sice celý svět byl zasažen ateismem, ale socialistický tábor byl přímo světovým představitelem této filosofie "vědeckého" ateismu a evolučních teorií. Prostřednictvím států Východního bloku mohla ateistická šelma přímo proklamovat svoji moc. **V Ústavách socialistických států východního bloku byla zakotvena propagace ateismu** – jinými slovy prohlášení, že „Bůh není“.

SSSR - sedmá hlava - poskytoval svou moc tomuto osmému králi, dal mu k dispozici svou hlavu. Šelma má totiž jen sedm hlav, osmý král musí být s některou z nich spjat. Proto byl SSSR v čele socialistického tábora - udával rytmus a tón.

Deset rohů šelmy

"Těch deset rohů, které jsi viděl, je deset králů, kteří královskou moc ještě nepřijali, ale pravomoc jako králové mají přijmout na jednu hodinu spolu s šelmou. Ti budou mít stejný

úmysl a svou sílu a moc dají šelmě. Ti budou válčit s Beránkem, ale Beránek je přemůže, protože je Pán pánů a Král králů, a ti, kteří jsou s ním, jsou povolání, vyvolení a věrní." (Zj 17,12-14 CSP)

"Deset rohů šelmy" - představuje deset členských států RVHP (Rada vzájemné hospodářské pomoci). Kralický překlad říká: *"tiť jednu radu mají (RVHP) a sílu i moc svou šelmě dají (Varšavská smlouva)." Moc šelmy ateismu je přímo spjata s mocí těchto deseti rohů (RVHP), řízených hlavou SSSR.*

Jedna hodina moci Východního bloku

"RVHP byla založena v roce 1949. Protokol o zrušení této organizace byl podepsán v červnu 1991 a nabyl platnosti 90 dní po podepsání protokolu. Slavnostního zasedání RVHP, na kterém byl protokol podepsán, se zúčastnili představitelé devíti členských zemí: Bulharska, ČSFR, Kuby, Maďarska, Mongolska, Polska, Rumunska, Vietnamu a SSSR. Desátým členem bylo bývalé NDR." (Lidové noviny 29.6.1991)

"... dostane se jim na jedinou hodinu královské moci spolu s šelmou" (Zj 17,12 - prof. Žilka)

Prorocství předpovědělo dobu existence tohoto ateistického světového seskupení na „jedinou hodinu“. A to se opravdu naplnilo.

Jedna hodina RVHP:

Založení RVHP: **1949**

Jedna hodina: **42**

Ukončení RVHP: **1991**

"jeden den je u Pána jako tisíc let ..." (2. Petr 3,8) z toho 1 hodina jako 42 let 1000 let jako 1 den (24 hodin). Potom 1 hodina = 42 let (přesně 1000:24=41,7)

"A těch deset rohů, které jsi viděl, i ta šelma pojmu nevěstku v nenávist, oberou ji o všecko až do naha a budou rvát její tělo a spálí ji ohněm. Neboť Bůh jim vložil do srdce, aby provedli jeho záměr, řídili se jedním úmyslem a odevzdali šelmě svou královskou moc, dokud se nedokoná, co Bůh řekl." (Zj 17,16)

V socialistických zemích Východního bloku byly odhalovány, zveličovány, trestány i zesměšňovány všechny špatnosti a nebiblické bludy odpadlé církve.

Poznámka: Je samozřejmé, že uvedený výklad 17. kapitoly Zjevení nemusí být jediný správný. Vždyť prorocství se může naplnit ve více historických skutečnostech, např. v souvislosti s druhým významem slova "antikrist" jako "falešný Kristus".

Poslední hodina pro svět

V kontextu s proroctvím 1. J 2,18.22 víme, že **jedna hodina moci východního bloku je současně poslední hodinou pro svět.**

„Drazí, je tu poslední hodina. Slyšeli jste, že přijde Antikrist? Ted' se objevila spousta antikristů, a tak víme, že je poslední hodina...Kdo jiný je lhář než ten, kdo popírá, že Ježíš je Mesiáš? To je ten antikrist, který zapírá Otce i Syna.“ (1. J 2,18.22)

Poslední hodinu tohoto světa Bible tedy ztotožňuje s „jedinou hodinou“ moci ateistického světového bloku. **Po pádu tohoto bloku v roce 1991 už by tedy neměla být další celá hodina, jinak by ta předchozí – ateistická – nebyla poslední.** Z toho plyne, že náš zbývající čas od roku 1991 má být kratší než 42 let. Rok 2033 by se potom už současné historie lidstva týkat neměl! Pravděpodobně **někdy** před tímto rokem se naplní Kristovo zaslíbení, že se pro svůj lid vrátí, se všemi důsledky plynoucími z mnoha biblických proroctví, týkajících se „konce světa“.

Nemůžeme určovat přesné datum, kdy nastane 2. příchod Pána Ježíše. Vždyť v tom Božím tisíciletém kalendáři jeden náš rok trvá jen 1,44 minuty. Takže určovat přesné datum nemůžeme, tím spíš proto, že je jen na Boží milosti, jak dlouho nám bude "shovívat" (2.Petr 3,9). V každém případě je to silný argument, že Pán Ježíš je přede dveřmi. Nevíme datum, nevíme rok, víme však určitě, že je třeba se probudit a aktivně očekávat nejvelkolepější událost našich dějin. Zdá se to být neuvěřitelné? Duch prorocký říká, že **poslední události před návratem Krista se odehrají rychle za sebou.**

Podstatné je, že se tento výklad zatím historicky potvrdil! Je přece i pravděpodobné, že proroctví předpovědělo **ateistický** světový blok, trvající téměř půl století, když neopomenulo zaznamenat tentýž systém, trvající jen tři a půl roku, a to jenom ve Francii (*E.G.Whiteová, Velký spor věků, str. 144-147*). V obou případech se jednalo o projev stejné **ateistické** šelmy, „**šelmy vystupující z propasti**“ (Zj 11,7; 17,8).

ZÁVĚREM

„Tak má Boží lid pravý sobotní odpočinek teprve před sebou.“ (Žid 4,9)

Podle Bible věříme, že jsme tady cca 6000 let a že ten "pravý sobotní odpočinek máme ještě před sebou" (Žd 4,9). Těch 6000 let je v Božím kalendáři jako 6 dnů jednoho pracovního týdne. Před námi je poslední den týdne, pravá Boží sobota, kterou spasení lidé prožijí během 1000 let v nebi.

„Kdyby byl Jozue již uvedl lid do odpočinutí, nemluvil by Bůh o jiném, pozdějším dnu. Tak má Boží lid pravý sobotní odpočinek teprve před sebou.“ (Žid 4,8.9)

Je zde používán netradiční klíč "jeden den jako tisíc let", protože je to klíč pro celé dějiny lidstva v podmínkách hříchu. Jako je totiž šest pracovních dnů a sedmý den je dnem

odpočinku, tak šest tisíc let trpělo lidstvo v hříchu a v sedmém tisíciletí odpočine v nebi. Bude vysvobozeno od hříchu, spaseno Kristovou obětí.

Poslední hodina byla pro předchozí generace zapečetěna

Bůh nám v Bibli nezjevil přesný začátek, v kterém roce před Kristem Adam s Evou zhřešili. Zjevil nám ale "poslední hodinu". Zjevil ji až nám, kteří žijeme v závěru doby konce. **Dřív to nebylo možné, protože proroctví můžeme s jistotou porozumět, teprve až se potvrdí v historii.** A pro nás dnes je „1 hodina“ existence východního bloku už historií. Pro předchozí generace našich bratří to bylo stejně zapečetěné, jako kdysi doba konce pro Daniela.

Zdá se, že při použití tohoto časového klíče nám Bůh umožňuje vidět cílovou časovou čáru, která by neměla být překročena. Konec může přijít někdy před ní - před uplynutím další celé hodiny. Tedy konkrétně – před rokem 2033. **Jistě, Bůh je svrchovaný Pán a záleží zcela na jeho libovůli, kdy řekne dost!** Zdá se však být pravděpodobné, že ta zmíněná časová hranice další Boží hodiny nebude překročena. Vidíme to všude kolem sebe, jak se svět stále rychleji žene někam do ztracena. Proto Bůh včas řekne své A DOST!

„Pán neotálí splnit svůj slib, jak si někteří myslí, ale prokazuje vám svou trpělivost. Nechce totiž, aby někdo zahynul, ale aby všichni došli k pokání.“ (2. Petr 3,9)

Ukázali jsme si, že v roce 1991 skončila "jedna hodina" moci deseti ateistických rohů (RVHP) a současně v tomto roce skončila poslední "hodina" pro tento svět. Bůh nám tuto skutečnost odhalil, abychom se probudili a nadstavený čas plně využili k šíření záchranného evangelia.

Máme důvod k radosti, že již brzy se vrátíme domů, k našemu Otci. Nyní jde o to, abychom se nezachovali jako Židé, když byli vyzváni k návratu z Babylona domů, do Jeruzaléma. Vrátila se jich jen malá část. Většina si už v Babyloně zvykla. Možná i proto Bůh dopustí velké soužení, abychom nebyli babylonským pozlátkem oklamáni a chtěli domů.

"Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé." (Mat 26,41)

Na základě studia Zjevení 17 spolu s 1. J 2,18.22 můžeme vědět, že žijeme v nejvážnějším období lidských dějin. Žijeme v závěru nadstaveného času. Bůh ve svém milosrdenství dává světu poslední šanci, protože nechce, aby tolik lidí zahynulo věčnou smrtí. Ve světě budou narůstat tragedie, živelné pohromy, ekonomické kolapsy, kriminalita a jiné formy zla.

Je možné, že i současné válečné hrůzy a obavu z jaderného zničení dopustil Bůh právě proto, aby se lidé na celém světě zastavili a změnili svůj bezstarostný běh života, aby začali víc přemýšlet o své závislosti na někom vyšším, kdo je nekonečně přesahuje.

"Ten, od něhož je to svědectví, praví: "Ano, přijdu brzo." Amen, přijď, Pane Ježíši! Milost Pána Ježíše se všemi." (Zj 22,20.21)

----- J.Kh

DODATEK

Podpora Ducha prorockého k použití tohoto neobvyklého klíče

Ellen G. Whiteová ve svých spisech hovoří na mnoha místech o 6000 letech (působení satana na zemi) a též často zmiňuje 4000 let (od pádu Adama ke Kristovu pokoušení na poušti).

*„Svět získá zpět Boží přízeň a tím se vyvrcholí velký plán vykoupení. Vše, co bylo hříchem ztraceno, bude obnoveno. Nebude vykoupen pouze člověk, ale i země, která se stane trvalým sídlem poslušných. **Satan po šest tisíc let usiloval o to, aby zemi dobyl.** Nyní se naplní původní Boží plán při stvoření.“* (Adventní domov 539-540)

*„Po **šest tisíc let** se víra stavěla na Kristu. Po **šest tisíc let** narážely vlny a bouře satanova hněvu na skálu našeho spasení – a nepohnuly jí.“* (Ellen G. Whiteová, Touha věků, 415)

*„V úplně jiné situaci byl Ježíš, když odešel na poušť a měl se vypořádat se satanem. Tělesné, duševní i mravní schopnosti lidstva za **čtyři tisíce let** ochably; Kristus přijal podobu člověka oslabeného působením hříchu. Jen tak mohl vytrhnout lidstvo z nejhlubšího ponížení.“* (Ellen G. Whiteová, Touha věků, 117)

*„Kristus při pokoušení na poušti stál na Adamově místě při podstoupení zkoušky, v které Adam selhal. Zde Kristus ve jménu hříšníků zvítězil, **4000 let** potom, co se Adam odvrátil od světla svého domova.“* (Con 32.1)

Víme, že Pán Ježíš byl pokoušen hned po křtu, ve 30 letech a to bylo v roce 27 n.l. (Je známo, že při stanovení našeho letopočtu došlo k omylu a že Ježíš Kristus se narodil 3 roky před n.l.)

Takže od pádu Adama do Kristova křtu **v roce 27 n. l. uběhlo 4000 let.** Když k nim přičteme 2000 let, dostáváme se do **roku 2027, kdy končí 6000 let** světa v podmínkách hříchu. Končí šest pracovních dnů týdne v Božím kalendáři. Před námi je sedmý den týdne, tedy **1000 let** pravého sobotního odpočinku v nebi (Žd 4,9) a pak návrat na obnovenou zemi k věčnému životu.

Nevíme přesný rok, kdy Pán Ježíš přijde, jestli to bude **rok 2027**, ale vidíme, že se dostáváme do přibližně stejného období na časové ose, jako při výkladu „poslední hodiny“ výše. Tam jsme zjistili, že se to stane někdy **před rokem 2033.**

Nejde o konkrétní rok, ale o ujištění, že Pán Ježíš je doslova „za dveřmi“. Pokud přijde o něco později, budme v tom případě rádi, že ještě získáme další možnost šířit evangelium k záchraně lidí. V každém případě budme připraveni.

Biblická podpora k použití tohoto neobvyklého klíče

„Po dvou dnech“

"Pojďte, vraťme se k Hospodinu, on nás rozsápal a také zhojí, zranil nás a také obváže. Po dvou dnech nám vrátí život, třetího dne nám dá povstat a my před ním budeme žít. Poznávejme Hospodina, usilujme ho poznat. Jako jitřenka, tak jistě on vyjde. Přijde k nám jako přívaly dešťů a jako jarní déšť, jenž svažuje zemi." (Ozeáš 6,1-3)

"Po dvou dnech nám vrátí život" - je zde řeč o starozákonním Božím lidu, o židovském

národě. Při studiu prorocství můžeme zjistit, že doba milosti pro Izrael skončila v roce 34 po Kr. a evangelium se začalo šířit mezi pohany (*více k tomu v biblickém kurzu*). Vzniká novozákonní Boží lid, kde o "židovství" nerozhoduje tělesné, nýbrž duchovní narození a víra v Krista. Starozákonní Boží lid byl obrazně řečeno "rozsápán". Pavel u Ř 11,25-26 říká, že uzdravení nenastane, **"dokudž by nevešla plnost pohanů. A takť všecken Izrael spasen bude..."**

Budeme-li tedy chápat uzdravení ve smyslu záchrany a spasení při návratu Krista, pak se to týká celého Izraele - křesťanů z židů i pohanů. "Po dvou dnech" - **to jest po 2000 letech dle klíče "1 den jako 1000 let"** - má dojít k uzdravení a povstání k životu. Pokračování textu Ozeáš **"jako jitřenka, tak jistě on (Hospodin) vyjde"** nám dává tušit, že ono uzdravení bude souviset s návratem Krista a životem věčným. A ty 2000 let (k uzdravení) připočteno k roku 34 (od „rozsápání“) vychází do roku 2034! Tedy opět do místa na časové ose, kam dospívá i výklad poslední hodiny a nadstaveného času Božího shovívání!

Odkazy k „Tisíciletému týdnu“

Boží kalendář a konec světa